

Retten skal efter lovforslaget bl.a. fortsat behandle civile søsager i samme omfang, som retten skal behandle andre erhvervsager.

Med ændringsforslagene foreslås det at bevare Sø- og Handelsrettens navn uændret.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om at oprette retten i Herning og retterne i Odense og Svendborg i stedet for retten på Fyn, jf. ændringsforslag nr. 44 og 45 og bemærkningerne hertil.

Til nr. 3

Det foreslås, at der udnævnes yderligere 25 byretsdommere, således at antallet af byretsdommere med lovforslaget samlet set forhøjes til i alt 252, når domstolsreformen er fuldt gennemført. Efter gennemførelsen af reformen vil Justitsministeriet løbende følge udviklingen med henblik på at vurdere, om de foreslåede 25 yderligere dommerstillinger er tilstrækkelige bl.a. under hensyn til Domstolsudvalgets anbefalinger i betænkning nr. 1319/1996, hvor det anføres, at principielle synspunkter taler for, at anvendelse af ikke-udnævnte dommere ved byretterne i højere grad end i dag begrænses til tilfælde, hvor uddannelsesmæssige hensyn og hensyn til en hensigtsmæssig ressourceudnyttelse taler for, at retsarbejdet varetages af ikke-udnævnte dommere. Med den foreslåede tilførsel af dommerstillinger vil andelen af retssager, der varetages af udnævnte dommere, blive hævet fra de ca. 60 procent på landsplan, som er forudsat i lovforslaget, til omkring 75 procent.

Ud over det nævnte hensyn til en mere hensigtsmæssig fordeling af retsarbejdet mellem udnævnte og ikke-udnævnte dommere på landsplan er ændringsforslaget begrundet i, at nogle byretter i de større byer, hvor der i dag er anden fordeling af retsarbejdet mellem dommere og ikke-udnævnte dommere end på landsplan, med det fremsatte lovforslag ville opleve et reelt fald i andelen af sager, som behandles af udnævnte dommere, jf. herved justitsministerens besvarelse af Retsudvalgets spørgsmål nr. 57 vedrørende lovforslaget. Den foreslåede forøgelse af antallet af udnævnte dommere vil afhjælpe dette forhold, og forøgelsen vil samtidig bidrage til, at det kan undgås, at et antal dommere eventuelt skulle flytte til andre dele af landet som led i etablerin-

gen af de nye byretter. Endelig vil en forøgelse af antallet af udnævnte byretsdommere, hvor der samtidig i en overgangsperiode i et vist omfang tilføres yderligere ressourcer til domstolene, kunne medvirke til, at overgangen fra det gamle til det nye domstolssystem med mange nye opgaver og udfordringer for byretterne (bygningmæssigt, organisatorisk og sagsbehandlingsmæssigt m.v.) sker så effektivt som muligt.

Minimumsantallet for antallet af udnævnte dommere ved de enkelte byretter foreslås således ændret som konsekvens af forslaget om at udnævne yderligere 25 byretsdommere, og herudover ændres minimumsantallet som følge af forslaget om at oprette retten i Herning og at ændre Viborg, Holstebro og Horsens retskredse (jf. ændringsforslag nr. 44), forslaget om at oprette retterne i Odense og Svendborg i stedet for retten på Fyn (jf. ændringsforslag nr. 45), og forslaget om at ændre Næstved, Holbæk og Roskilde retskredse (jf. ændringsforslag nr. 46).

Med hensyn til de økonomiske konsekvenser af ændringsforslaget henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 44-46.

Til nr. 4

Der er tale om konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 3.

Til nr. 10 og 11

Med ændringsforslagene fastsættes det i loven, at politidirektøren har pligt til at virke for og søge at etablere og fastholde et samarbejde mellem politiet og hver enkelt kommune i politikredsen vedrørende det kriminalitetsforebyggende arbejde, i praksis navnlig inden for rammerne af samarbejdet mellem skole, socialforvaltning og politi (SSP-samarbejdet). Desuden skal politidirektøren beskrive tilrettelæggelsen og gennemførelsen af dette samarbejde i forbindelse med den årlige redegørelse, der efter lovforslaget skal afgives til kredsrådet om politiets virksomhed i politikredsen.

De overordnede rammer for den kriminalpræventive indsats i politikredsen vil skulle fastlægges af politidirektøren bl.a. på grundlag af drøftelser i kredsrådet, jf. forslaget til retsplejelovens § 112. Samtidig bør den praktiske kriminalpræventive indsats og rammerne herfor i vidt omfang tilrettelægges under hensyntagen til de ønsker og behov, der måtte være i den enkelte kom-